GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fieoare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 184. Sâmbătă, Duminecă 17 (29) Augustŭ. 1886.

Braşovŭ, 16 Augustŭ 1886.

D-lŭ de Giers nu s'a dusŭ nicĭ la Kissingen, nicĭ la Gastein spre a se întêlni, după cum se ḑicea că are de gândŭ, cu principele de Bismarck, s'a dusŭ însĕ cancelarulŭ germanŭ la Franzensbad ca sĕ visiteze pe d-lŭ de Giers.

Giers a fostŭ la Bismarck, de ce sĕ nu mérgă şi acesta odată la Giers?

In adevĕrŭ faptulŭ din vorbă n'ar trebui sĕ surprindă pe nimeni, dér în timpurĭ atâtŭ de agitate ca cele de aḑĭ, în faţa revoluţiunei bulgare şi în ajunulŭ unorŭ marĭ întêmplărĭ, ce le aşteptă fiecare instinctivŭ, lumea politică află o mare deosebire în împrejurarea că de astădată principele Bismarck sémte trebuinţa a se întêlni cu ministrulŭ de esterne alŭ Rusiei.

In ajunulŭ isbucnirei revoluţiunei bulgare contra prinţului Alexandru, presa ruséscă se plângea amarŭ de urmările funeste ce le-ar avé pentru Rusia tripla alianţă şi organulŭ diplomaţiei rusescĭ din Bruxela ḑicea că d-lŭ de Giers nu mai avea ce căuta „în strălucita întrunire a diplomaţilorŭ, carĭ gravitéză în jurulŭ cancelarului germanŭ“.

Ruşii pretindŭ în gura mare, ca guvernulŭ Ţarului sĕ se străduiéscă a-şi recăpĕta libertatea acţiunei sale în Orientŭ. Póte că spre a da óre care satisfacere opiniunei publice rusescĭ, principele Bismarck s'a decisŭ sĕ visiteze elŭ însuşi pe d-lŭ de Giers. Acum celŭ puţinŭ nu mai póte fi vorba de-o „gravitare“ a d-lui Giers împrejurulŭ cancelarului germanŭ şi ḑiarele rusescĭ potŭ fi mulţumite cu atenţiunea de care se bucură elŭ din partea colegului sĕu.

Călĕtoria d-lui de Bismarck la Franzensbad, adusă în legătură cu enunciaţiunile presei oficióse germane asupra revoluţiunei bulgare, mai denotă afară de acésta dorinţa lui de a merge în înţelegere cu Rusia. Deja se manifestă în opiniunea publică germană o reacţiune în contra acestei direcţiunĭ a politicei esterióre bismarkiane şi unŭ organŭ de frunte din Berlinŭ „Germania“ esprimă chiar temerea, că politica cancelarului imperiului germanŭ ar fi ajunsŭ érăşĭ la unŭ *„punctŭ de întórcere“*, căcĭ favorisândŭ planurile Rusiei, Bismarck ar contribui la combaterea influinţei austriace în Orientŭ şi la slăbirea alianţei Germaniei cu Austro-Ungaria.

Este unŭ momentŭ de cea mai mare seriositate în care s'au întêlnitŭ cancelarii marelorŭ imperii. Prevederile nóstre, că Rusia vrea sĕ se foloséscă de desbinările din Bulgaria spre a interveni cu forţă armată, parŭ a se împlini. „Times“ din Londra ḑice, că desfăşurarea evenimentelorŭ în Bulgaria aduce totŭ mai aprópe periculŭ pentru pacea europénă. Rusia pare a fi avutŭ intenţiunea — adauge numita fóiă — de-a provoca unŭ rĕsboiu civilŭ în Bulgaria, spre a câştiga unŭ pretecstŭ pentru propria ei intervenţiune.

Ḑiarele „Novosti“ şi „Petersburgskija Vjedomosti“ au şi începutŭ a cere categoricŭ intervenţiunea Rusiei în Bulgaria, accentuândŭ, că acolo este anarchiă şi că numai intervenindŭ guvernulŭ rusescŭ se póte evita rĕslăţirea mişcării revoluţionare asupra întregei peninsule balcanice.

Planulŭ Rusiei este deocamdată, în sensulŭ scirilorŭ din urmă, de-a trimite în Bulgaria comisarĭ rusescĭ, carĭ sĕ caute a linişti poporaţiunea bulgară şi a restabili ordinea, se înţelege după dorinţa Ţarului. Acésta ar fi începutulŭ marei acţiunĭ, o intervenire diplomatică, căreia i va urma aprópe cu necesitate ocupaţiunea militară.

Scirile ce ni-au sositŭ erĭ şi alaltaerĭ din Bulgaria descriu starea lucrurilorŭ de acolo într'o lumină cu totulŭ favorabilă partidei prinţului Alexandru.

Despre persóna prinţului Alexandru se constată acum că se află pe drumŭ în Germania. In Lemberg Polonii s'au folositŭ de ocasiune spre a-i face unŭ mare conductŭ e torţe, vĕrsându-şĭ astfelŭ puţinŭ nĕcazulŭ ce-lŭ au asupra Ruşilorŭ.

Până când se va lămuri complectŭ situaţiunea în Bulgaria, trebue primite cu reservă tóte scirile ce parŭ esagerate, fiă pentru séu în contra prinţului. Nu putemŭ însĕ sĕ nu accentuămŭ, că tocmai curentulŭ favorabilŭ prinţului Alexandru face ca situaţiunea sĕ fiă şi mai gravă, deórece, după tóte semnele, Rusia nu va suferi odată cu capulŭ sĕ se reîntórcă prinţulŭ pe tronŭ şi astfelŭ sĕ fiă influinţa ruséscă în Bulgaria pentru multŭ timpŭ totalŭ nimicită. Putemŭ sĕ ne aşteptămŭ dér cu dreptŭ la marĭ evenimente.

Evenimentele din Bulgaria.

Cetimŭ în „Epoca de Joi:

— Cea mai mare parte din agenţii diplomaticĭ ai Bulgariei, primindŭ ordinele guvernului provisoriu revoluţiunarŭ, au rĕspunsŭ că nu recunoscŭ altŭ guvernŭ decâtŭ acelŭ alŭ prinţului Alexandru. Se ḑice că şi d. Nacevicĭ, agentulŭ diplomaticŭ din Bucurescĭ, ar fi rĕspunsŭ în acestŭ sensŭ.

— La Varna e rovoluţiă. Deputatulŭ radicalŭ din localitate, secundatŭ de cetăţenĭ, a arestatŭ pe camandanţii militarĭ ruso filĭ. şi pe dirigintele poştei. Oraşulŭ este în stăpânirea partisanilorŭ prinţului Alexandru.

— Mai mulţĭ tinerĭ şi ómeniĭ culţĭ ai Bulgariei suntŭ hotărîţĭ a nu lăsa Bulgaria sub conducerea câtorva generalĭ ruşĭ. Sĕ crede în victoria prinţului Alexandru, decă armatele ruse nu vorŭ ocupa Bulgaria.

— Cea mai mare parte din soldaţii şi ofiţerii regimentelorŭ, ai cărorŭ comandanţĭ suntŭ ruso-filĭ, au desertatŭ şi s'au înrolatŭ în regimentele partisane ale Prinţului.

— In casŭ când Rusia va secvestra pe prinţŭ, guvernulŭ provisoriu din Tîrnova a hotărîtŭ a proclama de principe provisoriu, până la întórcerea principelui în Bulgaria, pe tatălŭ, séu pe fratele prinţului Battenberg.

— Aflămŭ că din Tirnova a pornitŭ spre Sofia armata rumeliotă, credinciósă prinţului Alexandru. Revolta s'a intinsŭ în mai multe provincii ale Bulgariei.

Cetimŭ în „Voinţa Naţională“:

— In Sofia domnesce linisce; ordinea a fostŭ restabilită. Scirea despre liberarea principelui Alexandru I a fostŭ primită cu mare bucuriă. Nu se póte descrie entusiasmulŭ de care se află cuprinsă populaţiunea din Bulgaria şi Rumelia, care asceptă cu mare nerăbdare reîntórcerea principelui. Se facŭ marĭ pregătirĭ pentru o primire strălucită a principelui. O deputaţiă numerósă va pleca spre întêmpinarea Suveranului.

— Scirea despre o eventuală alegere de principe alŭ Bulgariei a principelui Caragheorgheovicĭ a fostŭ primită fórte rĕu. Poporulŭ bulgarŭ nicĭ nu s'a gânditŭ la o asemenea alegere. In casulŭ când principele Alexandru n'ar voi sĕ se reîntórcă, sorţii ceĭ mai marĭ pentru tronulŭ Bulgariei 'i are principele de Valdemar.

— In Kazanlâc a fostŭ unŭ mare meetingŭ. Preşedintele meetingului d. Papazoglu a telegrafiatŭ împĕratului Rusiei cerêndŭ ertarea poporului bulgarŭ de modulŭ cum s'a purtatŭ către Rusia principele Alexandru şi rugându'lŭ sĕ priméscă din nou poporulŭ sub protecţia sa.

Impĕratulŭ ar fi rĕspunsŭ, că se va ocupa de fericirea Bulgarilorŭ cu condiţiă ca ei sĕ facă totŭ posibilulŭ pentru mănţinerea ordinei; în acestŭ scopŭ ei vorŭ fi ajutaţĭ de bunele consilii ce li se vorŭ da de guvernulŭ imperialŭ prin agenţii sĕi.

— S'a ţinutŭ în Slivno unŭ mare meetingŭ la care au luatŭ parte aprópe 10,000 de persóne. Meetingulŭ a proclamatŭ din nou pe principele Alexandru Domnitorŭ alŭ Bulgariei. O delegaţiune va pleca pentru a'lŭ întêmpina. Primarulŭ Slivnei, d. Hadjuravof şi prefectulŭ Radislavof au telegrafiatŭ d lui Nacevicĭ la Bucurescĭ rugându-lŭ sĕ comunice acésta representanţilorŭ puterilorŭ din capitala României.

„Cetimŭ în „Românulŭ:“

In momentulŭ din urmă ni se comunică, că garnisónele din Vidinŭ şi din celelalte oraşe bulgare, carĭ n'au voitŭ sĕ recunóscă guvernulŭ revoluţiunarŭ din Sofia, au şi pornitŭ asupra capitalei Bulgariei. Pretutindenea entusiasmulŭ poporului este mare pentru principele Alecsandru.

— Din Rusciuck primimŭ următórea scire: Lucrurile aicĭ parŭ a fi luat unŭ caracterŭ cu totulŭ neaşteptatŭ; curentulŭ s'a schimbatŭ; partisanii principelui au începutŭ fără témă sĕ-şĭ manifeste pe faţă opiniunile lorŭ.

— Aflăm în modŭ positivŭ, că celŭ ce s'a pusŭ in capulŭ armatei şi a resturnatŭ guvernulŭ revoluţiunarŭ. din Sofia este maiorulŭ Panofŭ, comandantele şefŭ alŭ armatei.

Au sositŭ în Bucurescĭ deputaţiunĭ din mai multe oraşe ale Bulgariei pentru a întêmpina pe principele Alecsandru şi a'ĭ esprima devotamentulŭ poporului bulgarŭ.

— Se spune că la Şumla numĕrulŭ soldaţilorŭ concentraţĭ este de 12,000. Se scie că aceştia au rĕmasŭ credincioşĭ principelui Alexandru.

— Se crede că décă principele Alexandru ar fi împedecatŭ sĕ reintre în Bulgaria, la Târnova s'a hotărîtŭ a se alege tatălŭ principelui séu fratele sĕu, până ce elŭ va veni sĕ şĭ ia loculŭ.

— Adjutantulŭ principelui Alexandru, baronulŭ Riedesel, a sositŭ în Capitală din Hessen-Darmstadt, unde se află tatălŭ principelui Alexandru. Adjutantulŭ a plecatŭ sĕ'ntêmpine pe prinţulŭ Alexandru.

— Mai mulţĭ Bulgarĭ au voitŭ a organisa în Bucurescĭ unŭ meetingŭ de protestare, dér după rugămintele autorităţilorŭ nóstre au renunţatŭ la acestŭ proiectŭ.

Cetimŭ în „Epoca“:

— Amŭ anunţatŭ că principele George Karageorgevicĭ se află în capitală de mai multe ḑile. Ni se comunică în ultimulŭ momentŭ că a sositŭ în Bucurescĭ şi fratele sĕu, principele Petre Karageorgevicĭ, ginerele prinţului Nikita alŭ Muntenegrului şi cunoscutulŭ pretendentŭ la tronulŭ Serbiei.

— Şcirea dată de noi despre concentrarea armatelorŭ ruse în Basarabia sĕ adevereşce. O persónă sosită din Galaţĭ ne spune că la Reni sosescŭ în fiăcare oră numeróse sotnii de Cazacĭ şi Cerkezĭ.

Cehii şi evenimentele bulgare.

Foile cehice se bucură că în Bulgaria a învinsŭ idea slavismului în contra politicei germane. „Narodni Listy“ ḑice între altele:

„Naţiunea bulgară sa scăpatŭ printr'o singură lovitură de prinţulŭ ei, de Germanulŭ Battenberg, pentru că elŭ, ca şi Milanŭ în Serbia, a trădatŭ de repeţite orĭ causa slavă şi sa nisuitŭ în interesulŭ străinilorŭ, spre bucuria Anglesilorŭ, Germanilorŭ şi Maghiarilorŭ a sĕdi iérba veninósă a ingratitudinei şi a invidiei între Slavii de sudŭ şi Rusia. Elŭ a voitŭ sĕ facă din Bulgaria o armă omoritóre în mâna inimicului în contra Slavismului, unŭ cuţitŭ, care la timpulŭ datŭ ilŭ va înfige în gâtulŭ Rusiei....

Astăḑĭ inimicii Slavismului nu vorŭ mai puté sĕ ḑică rîḑêndŭ, că influinţa Rusiei în Balcanĭ este înfrântă şi că Bulgaria posede în Germania o cetăţue în contra progresului ideei slavice pentru tótă lumea slavă; acestŭ evenimentŭ însémnă o rĕsbunare gloriósă pentru ruşinea suferită, o învingere a ideei slave, însémnă gonirea prinţului veneticŭ ca sĕ se scie odată că a cui este orientulŭ slavŭ.

„Politik“, organulŭ clubului cehicŭ, ḑice între altele:

»Este o cestiune cardinală a interesului de statŭ rusescŭ, ca în Sofia numai unŭ asemenea bărbatŭ se guverneze, care posede încrederea necondiţionată a Ţarului. Rusia ar fi preparatŭ domniei lui Alexandru unŭ sfîrşitŭ violentŭ, decă ar fi purtatŭ unŭ rĕsboiu aşa de mare ca celŭ dela Plevna, pentru tînĕrulŭ prinţŭ ar fi fostŭ cu multŭ mai bine, décă ar fi părăsitŭ de bună voiă postulŭ, pe care nu-lŭ mai puté ţine, dér elŭ n'a

făcut'o acésta, ci cu ajutorulŭ elementelorŭ inimice influenţei rusescĭ a voitŭ sĕ ridice fortificaţiunĭ în contra politicei rusescĭ; prin acesta elŭ a devenitŭ cu totulŭ infidelŭ misiunei sale originale.

Mai departe vorbesce „Politik" de candidatura prinţului Karageorgevicĭ ca domnitorŭ alŭ Bulgariei şi ḑice, că décă ar succede Rusiei de a-lŭ ridica pe tronŭ şi Austria n'ar protesta, — acesta ar fi celŭ mai invederatŭ semnŭ că relaţiunile între Austria şi Rusia s'au amelioratŭ.

SCIRILE ḐILEI.

I. P. S. S. Metropolitulŭ-primatŭ alŭ României Calinicŭ Miclescu a incetatŭ din viéţă Joi séra la orele $6^1/_2$. Mitropolitulŭ Calinicŭ Miclescu s'a născutŭ în anulŭ 1822, Aprilie 16, în oraşulŭ Suceava din Bucovina, unde boerii Moldovei emigraseră în timpulŭ revoluţiunei din 1821. Elŭ este fiu legitimŭ alŭ marelui logofĕtŭ Scarlatŭ Miclescu şi alŭ soţiei acestuia Maria, născută Beldimanŭ, amêndoi descendenţĭ din cele mai vechĭ familii boerescĭ din Moldova. Rĕposatulŭ fŭ tunsŭ în schima monacală la 18 Iunie 1842 şi în scurtŭ timpŭ fŭ înălţatŭ treptatŭ în tóte gradele ierarchiei bisericei. In 1858 fŭ numitŭ de guvernŭ locţiitorŭ de Episcopŭ în Eparchia de Huşŭ. In 1860 îşĭ dădu demisiunea, fiindcă unchiulŭ sĕu Mitropolitulŭ Sofronie Milescu fŭ esilatŭ de fostulŭ Domnŭ Alexandru Ionŭ Cuza cu concursulŭ primului ministru d. M. Cogălniceanu, din causă că Mitropolitu'ŭ Sofronie se opunea la secularisarea averilorŭ mănăstirescĭ. De atuncĭ părintele Calinicŭ se retrase în mânăstirea Slatina din judeţulŭ Suceava. Cu ocasiunea unirei Valachiei cu Moldova P. S. Sa Calinicŭ, ca gerante alŭ afacerilorŭ Metropoliei din Iaşĭ, a luatŭ parte activă la mişcarea ce sĕ făcea în ţéră pentru unire, aşa că 'şĭ atrase admiraţiunea chiar şi din partea comisarilorŭ puterilorŭ strĕine, carĭ veniseră în ţéră sĕ asculte şi sĕ ia actŭ de dorinţele ţĕrii. Murindŭ unchiulŭ sĕu Metropolitulŭ Moldovei Sofronie, părintele Calinicŭ fŭ numitŭ la 5 Maiŭ 1863 de guvernulŭ prinţului Cuza locţiitorŭ de mitropolitŭ, la 1865 Maiŭ în 10 Motropolitŭ alŭ Moldovei şi Sucevei, ér la 31 Maiŭ 1875 Metropolitŭ Primatŭ alŭ României. In acéstă calitate a sĕvêrşitŭ multe acte de independenţă a bisericei române şi a înfiinţatŭ facultatea de teologiă.

—x—

Senioratulŭ evangelicŭ din comitatulŭ Neutra a ţinutŭ o adunare generală în Brezova, la 17 Augustŭ n. Şi fiindcă orĭce adunare nemaghiară nu e pe placulŭ »patrioţilorŭ", sĕ lăsămŭ pe »Egyetertes« sĕ ne istoriséscă despre ea: „Intréga cétă panslavistică din comitatulŭ Neutra apăruse la adunare; chiar şi studenţii, carĭ în anulŭ trecutŭ au fostŭ eliminaţĭ din liceulŭ din Pojunŭ pentru uneltirĭ panslaviste, erau de faţă; tinerii domnĭ au fostŭ primiţĭ cu marĭ ovaţiunĭ. Inspectorŭ alŭ senioratului s'a alesŭ Pavelŭ Mudron. In discursulŭ sĕu de înaugurare declară Mudron, că elŭ, câtŭ timpŭ curge o picătură de sânge în vinele sale, va rĕmâné credinciosŭ bisericei evangelice slovace. S'a desbătutŭ apoi asupra serbării jubileului superintendentului Geduly şi a inspectorului districtualŭ Szentivanyi şi s'a esprimatŭ, ca senioratulŭ sĕ nu ia parte la aceste serbărĭ, fiindcă jubilanţii nu suntŭ demnĭ de acésta, deórece în cursulŭ activităţii oficiului lorŭ numai au apăsatŭ pe evangelicii de naţionalitate slovacă. Proiectulŭ pentru înfiinţarea unui gimnasiu slavŭ în T. Sz. Marton s'a primitŭ şi bĕtrânulŭ Hurbanŭ 'şĭ-a esprimatŭ speranţa, că va trăi încă sĕ vedă reînfiinţându-se, deodată cu gimnasiulŭ slavŭ, şi Matica slavă. S'a tractatŭ apoi afacerea studenţilorŭ relegaţĭ din liceulŭ din Presburg. Senioratulŭ ĭ'şĭ-a esprimatŭ desaprobarea şi dispreţulŭ faţă cu profesorii liceului; mai departe s'a esprimatŭ, ca sĕ se lucreze pentru rehabilitarea acestorŭ studenţĭ; în fine la propunerea lui Hurbanŭ s'a hotărîtŭ ca acestĭ studenţĭ după terminarea studielorŭ sĕ fiă aleşĭ ca preoţĭ séu învĕţătorĭ în comunele slave şi astfelŭ sĕ fiă despăgubiţĭ«.

—x—

»N. P. Journal‹ află, că ministru-preşedinte Tisza a adresatŭ, înainte d'a pleca la Ostende, o circulară confidenţială fişpanilorŭ, prin care'i învită ca de cumva în adunările generale ale municipielorŭ se aduce în vorbă afacerea Edelsheim-Ianski sĕ lucreze într'acolo, ca acésta sĕ nu se'ntémple. Ér de se vorŭ face propunerĭ, se facă ca adunările generale sĕ nu ia resoluţiunĭ séu adrese.

—x—

»Vocea Botoşanilorŭ" ne aduce scirea, că guvernulŭ austriacŭ, informându-se că Ovreii ce se prefacŭ că emigréză din Moldova se oprescŭ prin oraşele, têrgurile şi têrguleţele din Bucovina şi întreaga Galiţiă, a datŭ ordinŭ autorităţilorŭ sale dela Iţcanĭ sĕ oprésca trecerea în Austria a Ovreilorŭ din România. Deja, mai ḑilele trecute o sută de Ovrei au fostŭ opriţĭ pe peronulŭ gărei Iţcanĭ.

—x—

Ni se scrie din Deşiu, că deunăḑile mergêndŭ într'o Duminecă acolo d-lŭ Dr. Petru Dulfŭ, profesorŭ în Bucurescĭ, inginerulŭ d. Iosefŭ Szekely, care a vĕḑutŭ pe soţia d-lui Dulfu şi pe soţia d-lui Teodorŭ Mihali în costume naţionale române, a ḑisŭ: „Măcarŭ de-ar da Dumnedeu sĕ vină acelŭ timpŭ, ca sĕ nu ne mai mirămŭ unulŭ de altulŭ, sĕ ne putemŭ îmbrăca şi arăta înaintea lumei ca ceea ce suntemŭ: Românĭ şi Ungurĭ, şi sĕ încăpemŭ unulŭ de altulŭ ca naţiunĭ culte«. — Dér atuncĭ cum arŭ mai puté trece Jidovii de „patrioţĭ« ?

—x—

Bugetulŭ ministerului comunŭ de resboiu pe anulŭ 1887 se va spori cu 100,000 fl. Numĕrulŭ colonelilorŭ se va spori cu 35, alŭ loc. coloneĭ cu 93, ér numĕrulŭ maiorilorŭ se va micşora cu 128. Mai departe se va da soldaţilorŭ séra mâncare caldă, pentru care scopŭ se va adauge în ordinariu suma necesară.

—x—

O petrecere de danţŭ vorŭ întocmi tinerii academicĭ Românĭ din Braşovŭ în 23 Augustŭ st. v., în folosulŭ Românilorŭ sĕracĭ din Scheiu, în sala hotelului »Nr. 1". — Preţurile de intrare: pentru o persónă 1 fl. v. a., pentru o familiă de 3 membri 2 fl., ér de mai mulţĭ membri 3 fl., pentru galeriă aceleaşĭ preţurĭ. Toaletă simplă. Costume naţionale suntŭ de doritŭ câtŭ mai multe. Inceputulŭ la 8 óre séra. Bilete se află la librăria Nicolae I. Ciurcu şi séra la casă.

—x—

»Ellenzék« spune, că ministrulŭ de comerţŭ alŭ României Sturza va începe câtŭ mai curêndŭ tractărĭ pentru încheiarea unei convenţiunĭ comerciele cu Austro-Ungaria. — D-lŭ Sturza ministru de comerţŭ? Bravo ḑiarŭ!

—x—

Despre oraşulŭ Deva ḑice „Kolozs. Köz", că elŭ este salvatorulŭ maghiarismului în comitatulŭ Hunedórei. „Vigurósa inteligenţă şi nobilii lui proprietarĭ suntŭ totŭ atâţa luptătorĭ ai »Kulturegylet"-ului. Se bucură multŭ, că prin rădicarea unui hotelŭ pomposŭ acestŭ oraşŭ şĭ-a înmulţitŭ înca cu unulŭ institutele sale culturale, deórece acesta este şi o biserică a teatrului maghiarŭ. — Câte speranţe zadarnice!

—x—

Cu multă mirare amintesce unŭ ḑiarŭ ungurescŭ din Cluşiu despre unŭ nou »scandalŭ', ce spune că s'ar fi întêmplatŭ în Papa cu ocasiunea sĕrbătorirei ḑilei nascerei a regelui ungarŭ. La banchetulŭ ce s'a datŭ în onórea acestei ḑile din partea oficerilorŭ regimentului de honveḑĭ, ce este staţionatŭ acolo, unulŭ din cei de faţă a toastatŭ în onórea regelui ungarŭ. La acésta unŭ locotenentŭ, cu numele Forberger, se ḑice că ar fi rĕspunsŭ prin aceea, că a poruncitŭ musicei sĕ cânte: »Gotterhalte".

Sânţire de biserică.

Checichehata, Augustŭ 1886.

On. d-le Redactorŭ! Vĕ rogŭ daţi-mĭ voiă, ca în colónele preţuitului ḑiarŭ ce erdactaţĭ sĕ vorbescŭ ceva despre sânţirea unei nouĕ bisericĭ românescĭ, ce s'a sĕvêrşitŭ în ḑiua de 8 Augustŭ a. c. în comuna Checichehata.

Câtă forţă de viéţă se află în poporulŭ nostru şi câtŭ este elŭ în stare sĕ facă atuncĭ când are voinţă spre acésta, nĭ-a arătat'o destulŭ de lămuritŭ poporulŭ românŭ din Checichehata, care deşi nu este mai mare de 50—60 fumurĭ, şi deşi apăsatŭ de tóte părţile de lipse şi greutăţĭ fără sémĕnŭ, dér prin o voinţă firmă a sciutŭ sĕ învingă tóte greutăţile şi în scurtă vreme şĭ a sciutŭ edifica o biserică frumósă, modernă şi cu gustŭ, în care poporulŭ credinciosŭ sĕ'şĭ pótă face în odihnă rugăciunile către Dumneḑeu, dela care singurŭ mai aşteptă uşurinţă şi scăpare din aceste vremurĭ grele. Mica, dér frumósa bisericuţă va fi costatŭ, credŭ eu, ca la vre-o 2000 fl. v. a. Nu e tocmai mare suma acésta, dér în raportŭ cu miculŭ şi impilatulŭ poporŭ din acăruia sudóre s'a făcutŭ, ea este colosală. Bravulŭ poporŭ românescŭ din Checichehata a premersŭ cu unŭ esemplu vrednicŭ de tótă lauda.

Pe când esprimŭ însĕ acéstă recunoscinţă poporului românescŭ de Checichehata, nu potŭ sĕ trecŭ cu vederea pe zelosulŭ păstorŭ sufletescŭ, d. Stefanŭ Popŭ, care ca preotŭ alŭ locului de sigurŭ a fostŭ factorulŭ celŭ mai puternicŭ pentru rădicarea acestui sfântŭ locaşŭ. Onóre lui!

In urma ostenelelorŭ grele şi a jertfelorŭ crunte urmă o ḑi de mare sĕrbătóre pentru miculŭ, dér vigurosulŭ poporŭ din Checichehata. Acésta era ḑiua încoronărei opului sĕu, ḑiua de 8 Augustŭ, în care s'a sĕvîrşitŭ sânţirea bisericei.

In diminéţa acestei ḑile mulţime mare de poporŭ începuse a curge spre Checichehata: bărbaţĭ, femei, bĕtrânĭ şi tinerĭ, toţĭ în vestminte de sĕrbătóre şi cu feţele pline de mulţămire sufletéscă, de-ţĭ era mai mare dragulŭ a-i privi.

Serviciulŭ divinŭ s'a sĕvêrşitŭ sub cerulŭ liberŭ, căcĭ în biserică era cu neputinţă din causa înăduşelei şi căldurei celei marĭ. Sânţirea s'a făcutŭ prin zelosulŭ protopopŭ alŭ Dergei, d. Ioanŭ Hăţeganu, asistatŭ fiindŭ la altarŭ încă de alţĭ 18 preoţĭ venerabilĭ din tractŭ şi jurŭ. Interesantă şi vrednică de amintitŭ a fostŭ predica, plină de simţŭ şi încuragiare, pe care a rostit'o bine meritatulŭ d-nŭ protopopŭ Hăţeganu. Predica d-sale dela inimă a eşitŭ şi la inimă a străbătutŭ; lacrime de bucuriă a storsŭ, curagiu şi mângăiere a vĕrsatŭ în inima iubitului sĕu poporŭ. Nu mai puţinŭ îmbucurătóre fŭ pentru poporulŭ din Checichehata scirea împărtăşită lui cu acésta ocaşiune de susŭ ḑisulŭ d. protopopŭ, că adecă pré bunulŭ şi supremulŭ lorŭ părinte, Escelenţa Sa Dr. Vancea dela Blaşiu, le-a dăruitŭ nouei lorŭ bisericĭ unŭ Antemisŭ, pe care l'au primitŭ cu strigăte de »Sĕ trăiéscă Vlădica nostru!« De asemenea bine alcătuită şi cu multă plăcere fŭ ascultată şi predica a doua, a domnului preotŭ Michailŭ Boroşiu.

In sfîrşitŭ d. protop. Hăţeganu întruni la o masă comună mulţimea inteligenţei românescĭ ce era de faţă. Era forte frumosŭ şi cu totulŭ neobicĭnuitŭ de a vedé prin aceste părţĭ o aşa frumósă cunună românéscă împletită din atâţa domni, dómne şi domnişóre. Mai vĕrtosŭ însĕ eramŭ mândrii de aceea, că eramŭ óspeţii poporului, ai acestui bravŭ poporŭ românŭ, care din propriuŭ seu ne-a tractatŭ, ne-a ospĕtatŭ cu a lui caracteristică ospitalitate. S'au roştitŭ şi toasturĭ frumóse, întru sănetatea Măiestăţii Sale Franciscŭ Iosifŭ, a Escelenţiei Sale Metropolitului Vancea, a poporului ş. a.

Festivitatea s'a terminatŭ cu jocŭ, care de asemenea a fostŭ forte vialŭ şi a decursŭ în bună ordine. Avurămŭ în costumŭ naţionalŭ pe d-şórele: Lucreţia Cosma din Juculŭ sup., Eugenia Popŭ din Dergea, Amalia Mezei şi Vilma Şiandorŭ din Ciachi-Gêrbou ş. a.

Nu potŭ sĕ nu amintescŭ în fine, că frumósa pictură a acestei bisericĭ fŭ făcută de unŭ tênĕrŭ românŭ din Cubleşulŭ ungurescŭ, cu numele Ioanŭ Turcu. Aplicarea spre arta picturei a acestui tînĕrŭ românŭ este fórte mare. Elŭ este deja în stare a esecuta desemnurĭ şi picturĭ forte frumóse, deşi mai multŭ numai din indemnulŭ propriu fŭ iniţiatŭ în acesta artă, distingêndu-se şi storcêndŭ totdeuna admiraţiunea conscolarilorŭ sĕi din scólele gimnasiale. N'ar strica, décă unŭ tênĕrŭ ca acesta ar fi ajutoratŭ cu vre-unŭ stipendiu pentru a'şĭ puté continua studiulŭ sĕu la scolĭ mai înalte de apecialitate.

Unŭ óspe

Convocare.

Reuniunea învĕţătorilorŭ Românĭ ort. rĕs. din districtulŭ X. (Braşovŭ) alŭ archidiecesei transilvane îşĭ va ţiné adunarea sa generală la 9, 10 şi 11 Septemvre a. c. st. v. în opidulŭ Preşmerŭ. La acéstă adunare sĕ invită membrii Reuniunei a lua parte.

Programa:

Şedinţa I. Marţĭ în 9 Septemvre a. m.: 1) Participarea în corpore la serviciulŭ divinŭ împreunatŭ cu parastasŭ pentru membrii decedaţĭ ai Reuniunei etc. 2) Deschiderea şedinţei prin presidiu. 3) Apelulŭ nominalŭ. 4. Raportulŭ generalŭ alŭ Comitetului centralŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1885/6.

Şedinţa a II. Marţĭ în 9 Septemvre p. m.: 5) Raportulŭ cassarului despre averea Reuniunei. 6) Raportulŭ bibliotecarului. 7) Raportulŭ şi raţiociniulŭ Comitetului centralŭ relativŭ la fóia sa „Scola şi Familia.« 8) Alegerea comisiunilorŭ revĕḑătóre şi de scontrare. 9) Disertaţiune: „Critica limbei în manualele nóstre de scólă« de membrulŭ I. D. Petraşcu.

Şedinţa a III. Mercurĭ în 10 Septemvre a. m.: 10) Raportulŭ specialŭ alŭ Comitetului centralŭ asupra temei pertractate în despărţĕminte: „Disciplina în scólele poporale şi mijlócele positive de a o susţiné.«

Şedinţa a IV. Mercurĭ în 10 Septemvre p. m.: 11) Rapórtele comisiunilorŭ. 12) Stupăritulŭ ca obiectŭ aparţinĕtorŭ grădinei scolare 13) Statorirea bugetului pe anulŭ 1886/7. 14) Propunerĭ de sine stătătóre.

Joi în 11 Septemvre a. m.: Excursiune în corpore la fabrica de hârtiă din lorŭ şi la alte localităţĭ însemnate dimprejurŭ.

Din şedinţa Comitetului centralŭ ţinută la Braşovŭ în 11 Iuliu 1886 v.

St. Iosifŭ, preşedinte. — *Nicolau Oancea*, secretarŭ I.

Ultime scirĭ.

Bucurescĭ, 27 Augustŭ. Aḑĭ diminéţă s'a oficiatŭ în capela bulgară de aicĭ unŭ „*Te Deum*" pentru liberarea prinţului *Alexandru*. De faţă a fostŭ d. *Nacevicĭ*, agentulŭ diplomaticŭ alŭ Bulgariei cu întregŭ personalulŭ agenţei şi colonia bulgară din Bucurescĭ.

Bucurescĭ, 27 Augustŭ. — „Voinţei Naţionale" i se telegrafiază din Iţcanĭ că principele Alexandru n'a eşitŭ încă din Rusia. Aceiaşĭ fóiă primesce însĕ din Lemberg scirea, că prinţulŭ Bulgariei ar fi sositŭ aḑi acolo. Se ḑice că prinţulŭ Alexandru, deşi a fostŭ ameninţatŭ cu revolverulŭ, *n'a voitŭ sĕ subsemneze actulŭ de abdicare.*

Sofia, 14 Augustŭ. Trupele princiare au intratŭ în Sofia; mare entusiasmŭ. S'au luatŭ cele mai întinse mĕsurĭ pentru mănţinerea ordinei. Agenţii puterilorŭ străine aprobă în totulŭ mĕsurile luate în acestŭ scopŭ de d. Caraveloff.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

SOFIA, 24 Augustŭ (séra). — In faţa protestărilorŭ provinciei, s'a retrasŭ guvernulŭ provisoriu şi s'a formatŭ o *regenţă*, după cum este prevĕḑutŭ în constituţiă, compusă din *Karavelov*,

Niciforov și *Stambulov*. Regența va numi cabinetulŭ. Armata s'a unitŭ cu partida regenței.

SOFIA, 25 Augustŭ. — Dupăce guvernulŭ provisoriu a demisionatŭ, a formatŭ Karavelov, împreună cu Stambulov și Nikiforov ca regenți, ministerulŭ în modulŭ următorŭ: Stoilov esterne, Radoslavov interne, Gheșov finanțe, Oroșakov justiția, Panov rĕsboiu, Iovanciov instrucțiune publică. Proclamația ce a adresat'o Karavelov cu acéstă ocasiune către poporŭ dice: Față cu evenimentele din urmă, carĭ au adusŭ țéra într'o nesiguranță periculósă și spre a smulge patria din înfundătura în care a fostŭ aruncată am luatŭ în mână frênele administrației țĕrei, contândŭ la sprijinulŭ și încrederea poporului bulgarŭ și am formatŭ sub presidiulŭ meu guvernulŭ susŭ numitŭ. In țéră domnesce deplină linisce.

SOFIA, 26 Augustŭ. — Ministrulŭ de esterne a adresatŭ către agenții diplomaticĭ următórea circulară: In urma retragerei maiorului Gruev și a demisiunei guvernului provisoriu și spre a asigura pacea și liniștea țĕrei s'a formatŭ acestŭ guvernŭ. Aducêndu-vĕ la cunoscință acestŭ faptŭ, în numele guvernului nou înființatŭ, vĕ rogŭ cu insistență de a ne oferi bunele vóstre servicii pe lângă guvernele d-vóstră, pentru ca aceste sĕ recunóscă guvernulŭ nou formatŭ. Avemŭ firma speranță, că marele puterĭ, carĭ au datŭ atâtea dovedĭ ale bunăvoinței lorŭ pentru Bulgaria, nu ne vorŭ retrage, în împrejurările grele în care se află țéra, sprijinulŭ și ajutorulŭ lorŭ.

BUCURESCĬ, 26 Augustŭ (médă-nópte). — Mareșalulŭ curții princiare bulgare a plecatŭ tocmai acum înaintea prințului, despre care se anunță, că a pornitŭ dela Reni într'o direcțiune, însĕ necunoscută. Mareșalulŭ se dice că ar avé misiunea de a provoca pe principe, ca neamânatŭ sĕ se întórcă peste România, unde îlŭ va întêmpina deputațiunea bulgară, în Bulgaria.

INGENHEIM, 27 Augustŭ. — Prințulŭ Alexandru alŭ Bulgariei a datŭ de scire tatălui sĕu care sĕ află în Ingenheim, că călĕtoresce spre Breslau și va așepta acolo scirĭ nouĕ,

LONDRA, 27 Augustŭ — (Camera comunelorŭ) Secretarulŭ de statŭ Fergusson împărtășesce camerei, vorbindŭ despre evenimentele din Sofia, că Caravelov, refusândŭ d'a lua parte la conjurațiunea contra prințului Alexandru, stă acuma în fruntea noului guvernŭ. Conjurații au fostŭ arestațĭ. Prințulŭ Alexandru, care a debarcatŭ în tótă libertatea, avea de gândŭ sĕ plece la Darmstadt, fiindu'i pe atuncĭ evenimentele din urmă încă necunoscute. Tatălŭ prințului a fostŭ rugatŭ pe cale telegrafică de a readuce pe prințulŭ în Bulgaria.

PETERSBURGŬ, 27 Augustŭ. — După cum spune „Grajdanin,“ *este vorba d'a se trimite în Bulgaria generalulŭ Dolgorucki, împreună cu numeroșĭ oficerĭ rușĭ. Ca comandantŭ superiorŭ alŭ armatei bulgare se dice că ar fi destinatŭ adjutantulŭ generalŭ alŭ Țarului, Stolypin.*

VIENA, 26 Augustŭ — Diarulŭ „Fremdenblatt“ publică unŭ comunicatŭ prin care respinge insinuațiunile, că cabinetele marilorŭ puterĭ ce represintă înainte de tóte principiile monarchice și conservatóre, ar fi avutŭ cunoscință de conjurațiunea făcută contra prințului Bulgariei.

FRANZENSBAD, 26 Augustŭ, 3 óre. — Prințulŭ de Bismarck a sositŭ cu familia. Elŭ a fostŭ primitŭ la gară de familia d-lui Giers și de unŭ numerosŭ publicŭ. D. Giers se dusese, spre a-lŭ întêmpina, până la Eger. — D. de Bismarck a prânditŭ la d. de Giers. După prândŭ cei doi ómenĭ de statŭ au statŭ câtva timpŭ în balconŭ; convorbirea lorŭ părea fórte animată. La 7 óre d. de Bismarck s'a întorsŭ la hotelulŭ sĕu. Publiculŭ l'a salutatŭ în trecere cu multă simpatiă.

ST.-PETERSBURG, 26 Augustŭ. — Indată ce Țarulŭ a fostŭ informatŭ despre sosirea prințului Alexandru pe teritorulŭ rusescŭ, a datŭ ordinŭ sĕ lase pe prințŭ sĕ-șĭ continue călĕtoria în orĭ-ce direcțiune va voi.

LONDRA, 27 Augustŭ. — Se comunică din Viena către „Times“, că cercurile politice din St. Petersburg *declară cu neputință restaurarea prințului Alexandru a cărui întórcere în Bulgaria ar fi umilirea politicei rusescĭ.*

LEMBERGŬ, 28 Augustŭ. — *Prințulŭ Alexandru* alŭ Bulgariei a sositŭ erĭ aci. La gară a fostŭ așteptatŭ de adjutantulŭ sĕu Riedesel, de confesorulŭ sĕu Koch și *entusiasticŭ salutatŭ* de publiculŭ ce era adunatŭ în mare numĕrŭ. In onórea prințului s'a făcutŭ erĭ séra unŭ *conductŭ cu facle, numeróse case au fostŭ iluminate.* După disposițiunile de până acum, prințulŭ plécă adĭ prin Breslau la Darmstadt.

VIENA, 28 Augustŭ. — Depeșa-circulară a ministrului de esterne rusŭ Giers, privitóre la Bulgaria și publicată de „Neues Wiener Tagblatt“, este apocrifă.

Mulțumită publică.

Blașiu, Augustŭ 1886.

(Urmare).

Lista Nr. 7. Colectante: M. O. D. Stefanŭ Câmpianu, protopopŭ în Elisabetopole 1 fl. Aureliu Lazarŭ, jude reg. 1. fl., Nicolau Lichirie, preotŭ în Copșa mare 1 fl., Zacharia Pușcariu, cancelistŭ la tribunalŭ 50 cr. Suma 3·50 fl.

Lista Nr. 22. Colectante: M. O. D. Alesandru Augurŭ, preotŭ în Teaca 2 fl., Domna Emma Dumbrava 1 fl., Demetriu Babaleu 1 fl., Mihailŭ Zăvoianŭ 1 fl. Cineva 50 cr., Minerva Vitezŭ 1 fl., Cineva 50 cr., Basiliu Brătfăleanŭ în Pinticŭ 2·30 fl. Suma 9.30 fl.

Lista Nr. 26. Celectante: M. O. D. Iustinianŭ Moldovanŭ, protopopŭ gr. cat în Orăștiă 1 fl., Dr Erdélyi medicŭ 1 fl., N. Popoviciu, protopopŭ gr. or. 1 fl., Iónŭ Lăzăroiŭ, comerciante 1 fl., Avramŭ Georgiu, amploiatŭ 50 cr., Dr. Popŭ Sam. 1 fl., Georghiu Baciu, comerciante 1 fl., Alesandru Nemeșŭ jude reg. 1 fl. Dr. Tincu, advocatŭ 1 fl., Dr. Ioanŭ Mihu, advocatŭ 1 fl., Iosifŭ de Orbonașŭ s. pretore în Algyógy 1 fl. Suma 10 fl.

Lista Nr. 39. Colectante: Spect. D. Dumitru Cristianu, locotenente în Turnu-Măgurele 2 fl., N. Codrescu, funcțiunariu 2 fl., P. Crăinicénu, advocatŭ 2 fl., P. Buhler, comerciante 1 fl., Heroclie, agricultorŭ 1 fl., G. A. Parmutzie, comerciante 2 fl., G. Baroți, comerciante 1 fl., P. Iacovŭ, comerciante 1 fl., N. Mihnilidi, comerciante 1 fl Suma 13 fl.

Lista Nr. 52. Colectante: P. O. D. Beniaminŭ Popŭ, protopopŭ gr. cat. în Uióra 2 fl., Stefanŭ Chirilă, sub-pretore 2 fl., Orecine 40 cr., Șiofronu Pădurénŭ 1fl. Ioanŭ Arieșianŭ, vigilatoru 1 fl., Nicolae Vedeanŭ 1 zwanzŭ. Suma 6 fl. 40 cr. și unŭ zwanzŭ.

Lista Nr. 23. Colectante: P. O, D. Vasiliu Hossu, protopopŭ în M. Vásárhely 2 fl. 15 cr., Vasiliu Saltelechi, preotŭ în Bardoșiu 1 fl., Nicolau Lásló 1 fl., Serviascŭ Popoviciŭ, jude la tablă 1 fl., Ioanŭ Mezei, jude la tablă 1 fl., A. Francu 1 fl., A. Stoica 1 fl., Dănilă Fogarași, jude de tribunalŭ 1 fl., Aronŭ Mateiŭ, preotŭ 1 fl. Suma 10 fl. 15.

Lista Nr. 50. Colectante: P. O. D. Nicolau Solomonŭ, protopopŭ în M. Ludoșiu 1 fl., Vasiliu Moga, pretore 1 fl., Alex. Voda preotŭ în Vaideiu 1 fl. Suma 3 fl.

(Va urma.)

DIVERSE.

Necrologŭ. — *Iohanna Strĕulia* n. *Gross,* soția sublocotenentului poliției de aci, după grea suferință șĭ'a datŭ sufletulŭ în mânile Creatorului, în etate de 30 de anĭ, in 24 Augustŭ n. Inmormêntarea s'a făcută Joi în 26 Augustŭ, în cimiterulŭ evangelicŭ.

Fiăi țĕrîna ușóră!

Procesulŭ de despărțeniă alŭ prințesei Gorceacoff. — Se scrie din Constantinopolŭ: Fasa în care a ajunsŭ procesulŭ de despărțeniă intentatŭ de prințesa Gorceacoff, născută Sturza, soțului ei, ocupă atenția publică din Stambulŭ. Prințesa s'a adresatŭ atâtŭ la Sf. Sinodŭ din Petersburg câtŭ și la Sf. Sinodŭ alŭ bisericei autocefale române căreia aparține, ca sĕ pronunțe divorțulŭ. Amêndouĕ sinódele însĕ au respinsŭ de repețite orĭ cererea prințesei, negăsindŭ suficiente motivele învocate. Advocații prințesei s'au adresatŭ atuncĭ la biserica mamă din Constantinopolŭ; cu tóte că fanarulŭ nare nicĭ o competință în acéstă afacere, elŭ s'a ocupatŭ totușĭ de dênsa și respinse și elŭ cererea prințesei după cea d'întâĭ cercetare. Spre mare mirare a tuturorŭ, elŭ găsì totușĭ la o a doua examinare a afacerei, unŭ articulŭ în hotăririle conciliului din Tridetŭ, pe basa căruia pronunță divorțulŭ, admițêndŭ cererea prințesei Gorceacoff. Acéstă sentință a sinodului a provocatŭ mare indignațiă în populația ortodoxă; se obiectéză că mai întâiu sinodulŭ din Constantinopolŭ nu e competentŭ în acéstă afacere, că sentința din punctŭ de vedere bisericescŭ e cu totulŭ neîntemeiată, și se vorbesce în gura mare că descoperirea articulului pe basa căruia s'a pronunțatŭ divorțulŭ s'a făcutŭ în urma unorŭ darurĭ prețióse primite de membrii sinodului dela prințesa. De altfelŭ afacerea nu e încă terminată, pentrucă sinodulŭ rusescŭ a adresatŭ patriarchului ecumenicŭ o notă prin care cere explicații asupra faptului, că sinodulŭ ortodox din Constantinopolŭ a pronunțatŭ o sentință în o cestiune, în care elŭ e necompetentŭ, după tóte disposițiunile canonice ale bisericei ortodoxe. Lumea aci e fórte curiósă sĕ vadă dacă sinodulŭ ortodoxŭ va puté sĕ iésă din încurcătură fără ca prestigiulŭ lui sĕ sufere.

Unŭ țĕranŭ fură dela vulpe! — Unŭ țĕranŭ din districtulŭ Dâmbovița, — scrie „Vocea Brăilei“, — a prinsŭ luna trecută unŭ puiu de vulpe și l'a legatŭ sub unŭ șopronŭ din curtea lui. Mama vulpóică, nemângăiată de acéstă pierdere, alérgă, caută și mirósă, până când dă de puiulŭ ei. Trecemŭ peste drăgostirile reciproce ce trebue sĕ fi urmatŭ între puiu și mamă, căcĭ acéstă scenă nu póte sĕ fi urmatŭ decâtŭ în timpulŭ nopței, când nu era nimenĭ de față. — Dér din acelŭ momentŭ bĕtrâna în fiăcare nópte aduse regulatŭ puiului ei porumbei, găinĭ séu rațe sugrumate, încâtŭ juna prisonieră nu era în stare sĕ le mănânce nicĭ jumĕtate. Țĕranulŭ începù sĕ se mire de acéstă necontenită grămădire de pasĕrĭ sub șopronulŭ sĕu, și într'o nópte s'a pusŭ la pândă, pentru a descoperi secretulŭ. Pe la miedulŭ nopții vede o vulpe măricică încărcată cu cincĭ pasĕrĭ, pe carĭ le puse înaintea puiului; după ce se drăgostescŭ câtva, cea dintêiu plécă. Țĕranulŭ, gelosŭ de prisoniera lui, care dispunea de atâtea plocóne, se duce la dênsa, observà vênatulŭ adusŭ și vede că e încă caldŭ. — »Décă este așa, potŭ sĕ mănâncŭ și eu,“ dise țĕranulŭ, luându-șĭ câteva din plocónele furate de mama vulpei.

Unŭ testamentŭ curiosŭ. — Estragemŭ din „Boerser Curierŭ“ din Berlinŭ unŭ testamentŭ originalŭ, pe care acestŭ diarŭ îlŭ publică în limba francesă, după cum a fostŭ scrisŭ: Testamentŭ séu cele dintêiu și cele din urmă voințĭ ale unei persóne, care a fostŭ convinsă că are sĕ móră: 1. Fiindŭ redusă la estremitate prin prea multă sănĕtate, și simțindŭ că d-na Mórte se apropiă de patulŭ meu în care dormŭ liniștită, lasŭ ultimele vointe, numindŭ de esecutorŭ în acéstă lume pe d. Rossini și în cealaltă pe d. Hendel 2. Lasŭ spiritulŭ meu celei dintêiu persóne care îlŭ va perde. 3. Sufletulŭ meu egoiștilorŭ. 4 Inima mea bogațilorŭ. 5. Amicița ce o am pentru sora mea o lasŭ copiilorŭ ei. 6. Ochii mei tinerelorŭ persóne ce nu suntŭ băgate în sémă. 7. Dinții mei femeilorŭ urîte. 8. Atitudinea mea orfanelorŭ. 9. Privirea mea mamelorŭ nenorocite carĭ solicită grațiă pentru copii lorŭ. 10. Paharulŭ în care beamŭ apă la Carlsbad, celui dintêiu rege care se va duce acolo. Semnezŭ numele meu pentru cea din urmă óră: Casimira Wotowska. Certificŭ pentru conformitate: Fedor Cte Rostopschin. La Capulŭ Bunei-speranțe 19 Iulie 1823.

O veche poveste. — Era în diua de Pascĭ, se uniră patru Țiganĭ sĕ ducă unŭ coșŭ cu ouă roșii ploconŭ lui Vodă; se sfătuiră că celŭ ce va duce coșulŭ cu ouă, intrândŭ sĕ dică „Sĕ trăiéscă Măria Sa Vodă,“ alŭ doilea Țiganŭ sĕ dică: »Și Măria Sa Dómna“, alŭ treilea sĕ dica: „Și Beizadelele,« alŭ patrulea: „Și Prea sfinția Sa Mitropolitulŭ cu toțĭ boerii curții“. Dér intrândŭ în palatŭ, Țiganulŭ cu ouĕle sĕ împiedecă de pragulŭ ușei, și cade josŭ cu ouă cu totŭ, de nécasŭ dice: „firearŭ alŭ dracului de pragŭ,« alŭ doilea Țiganŭ care nu vĕduse ce s'a întêmplatŭ celui dântâiŭ a strigatŭ de afară »Și Măria Sa Dómna,“ alŭ treilea „Și Beizadelele,« alŭ patrulea „Și Mitropolitulŭ cu toțĭ boerii curții.«

O resbunare curiósă. — Intr'unŭ satŭ de pe la Cerdinŭ în Rusia țĕranii șĭ-au rĕsbunatŭ asupra unui hoțŭ de cai în modulŭ următorŭ: L'au legatŭ la ochĭ și iau disŭ, că au hotărît'o sĕ'lŭ arunce de pe podŭ în fluviu. Apoĭ îlŭ ridicară pe susŭ și'lŭ duserĕ pe o schelă și fără se îĭ asculte rugăminte îlŭ împinseră în josŭ. Cum era legatŭ și de picióre, elŭ rĕmase atîrnatŭ în aerŭ și în desperarea morți, dândŭ cu mânile de unŭ stâlpŭ se apucà și se ținù din resputerĭ. Tocmai când era sĕ'lŭ părăséscă puterile, reușì sĕ dea la o parte legătura de pe ochĭ. Elŭ sĕ uità plinŭ de grózĕ în josŭ și vĕdu numai pămêntŭ uscatŭ. Țĕranii voiseră numai sĕ îlŭ pedepséscă prin spaimă.

Oprirea sângelui d'a curge pe nasŭ. — Se dice, cu dreptŭ cuvêntŭ, că e bine sĕ curgă câte-odată sânge pe nasŭ. Când însĕ curge prea desŭ séu prea multŭ trebuesce opritŭ d'a mai curge. Elŭ se opresce décă ridicĭ și ții brațele în susŭ pe când unŭ altulŭ îțĭ ține strânse nările. Décă sângele curge numai pe o nară se ridică brațulŭ din partea opusă. Rarŭ după acestŭ simplu mijlocŭ se întêmplă sĕ nu înceteze curgerea. Se póte, încă, bea apă rece și pune cârpe cu apă rece pe céfă, pe tâmple și pe frunte,

Unŭ nou remediu contra filoxerei. — »Freitags Zeitung“ scrie că în diferite localitățĭ de vii din Ungaria se aplică unŭ sistemŭ de apĕrare originalŭ contra invasiunei filoxerei: elŭ consistă în a sĕmîna printre vițe porumbŭ. Resultatulŭ acestei operațiunĭ este că filoxera emigréză de pe viță pe porumbŭ, care îi dă unŭ alimentŭ mai plăcutŭ; porumbulŭ capĕtă boala, și astfelŭ elŭ se scóte cu îngrijire din pămêntŭ și se arde. Cu chipulŭ acesta s'a reușitŭ a se scăpa de filoxeră vii întregĭ fără ca sĕ mai fiă trebuință sĕ se distrugă vițele carĭ erau atacate.

Oprirea sughițului. — Sughițulŭ se opresce prin următórele chipurĭ: Reținerea resuflărei și ridicarea capului în susŭ pe când mânele se țінŭ strânse d'asupra urechelorŭ. Inghițându-se încetinelŭ și lungŭ apă rece; strănutândŭ; ținêndu-se mai multă vreme mânele în apă caldă; ținêndŭ în gură apă amestecată cu oțetŭ. („Gazeta Săténului«).

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.

Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 24 Augustŭ st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	108 10	Bonurĭ croato-slavone	105.—
Rentă de hârtiă 5%	95 55	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	126.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de hârtiă austriacă	85 15
		Renta de arg. austr.	85 45
		Renta de aurŭ austr.	120 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	118 50	Losurile din 1860	141 —
		Acţiunile băncei austro-ungare	868 —
Bonurĭ rurale ungare	104.90	Act. băncei de creditŭ ung.	280.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75	Act. băncei de creditŭ austr.	280 10
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	105.—	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
		Napoleon-d'orĭ	10 01
Bonurĭ cu cl. de sortare	105 —	Mărcĭ 100 împ. germ.	61.75
Bonurĭ rurale transilvane	105 —	Londra 10 Livres sterlinge	126.20

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 14 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	94	95—
Renta rom. amort. (5%)	96—	96¼
» convert. (6%)	88—	88¼
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	32—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103—	101—
» „ „ (5%)	87—	88—
» » urban (7%)	100—	101—
» » » (6%)	92—	93—
» » » (5%)	82½	83—
Banca naţională a României 500 Lei	1020	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	270	275
» » » Naţională	215	220
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	14.½
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.02

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.